

[Ingerlise Koefoed]

at det ville være rigtigt at give lejerne den tryghed i dag, at hvis der ikke er noget i vejen, så er sagen ordnet. Det er, hvad jeg kan give dem, men det føler jeg også er vigtigt at give dem.

Jeg vil godt sige til det sidste, hr. Palle Simonsen sagde, at jeg har hørt flere partier stå heroppe i dag og sige noget meget venligt og kærligt om, at hvis det nu går helt galt det her, så må man se at sikre lejerne. Kunne vi ikke få lidt at vide om, hvordan man vil gøre det? Jeg er sikker på, at vi gerne vil være med til at sikre lejerne. Jeg er sikker på, at vi gerne vil foreslå, at man dækker lejernes tab. Jeg kunne egentlig også godt lide at vide, om de velvillige ord gemmer andet end velvilje, uden at der, når det kommer til stykket, er hold i dem. Det kunne jeg lide at høre nogen sige lidt om.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Min bemærkning retter sig til de udtalelser, hr. Palle Simonsen fremkom med.

Den sikkerhed, det skaber at vedtage aktstykket – det er naturligvis også til hr. Fogh Rasmussen – er, at så ved lejerne, at der er et folketingsflertal, for hvem det at sikre lejerne i denne sag ikke bare er mundsvejr, ikke bare er taktik, der skal bruges i en bestemt situation.

Jeg synes, at de bemærkninger, der er kommet heroppefra, lyder, som om det er bemærkninger fra parcelhusejere. Folk, der bor til leje i almindelige ejendomme, ved, at man skal betale husleje den 1. Må jeg gøre opmærksom på, at det er den 30. i dag. Må jeg gøre opmærksom på, at mange KAB-lejere godt kan være meget nervøse, hvis de ikke ved, at der er et sikkert flertal for, hvad der sker med deres huslejeindbetalinger til KAB, hvis KAB ikke er solvent, og hvis KABs fortsatte eksistens ikke sikres. Der er ingen af de partier, der rejser alle disse snedige spørgsmål, der har givet lejerne skygge af garanti for, at de i sidste ende vil være med til at sikre, at lejerne ikke lider økonomiske tab. Den sikkerhed etableres ved, at der vedtages et aktstykke.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg kan konstatere, at fru Ingerlise Koefoed må støtte det spørgsmål, jeg har formuleret via folketingets boligudvalg til boligministeren, og som går ud på, at ministeren bedes om at skitsere nogle mere konkrete principper for et lovforslag eller et andet forslag, som sikrer lejerne mod tab, hvis det ikke er muligt at gøre det ved aktstykkets vedtagelse, eller fordi KAB faktisk er insolvent, hvor aktstykket ikke vil hjælpe. Hvordan kan man så holde lejerne skadesløse? Før et sådant konkretiseret forslag er drøftet igennem i boligudvalget, synes jeg ikke, det er rimeligt af fru Ingerlise Koefoed at bebrejde partier her, at de ikke har bidraget med sådanne forslag. Det har boligministeren f.eks. ikke. Jeg forstår – i modsætning til fru Ingerlise Koefoed – for så vidt godt ministeren, for det konkrete omfang af problemerne for lejerne i KAB kunne først gøres op den 22. april, da KABs administration kom med et notat, som beskrev den økonomiske situation, og blev mere tydeligt ved det svar, boligministeren gav boligudvalget den 26. april.

Det er på denne baggrund, den konstruktivitet, som vi i al beskedenhed har medvirket til med hensyn til at finde andre løsninger, er kommet til veje, og det synes jeg fru Ingerlise Koefoed i stedet for at bebrejde os skulle støtte os i.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Fru Ingerlise Koefoed og hr. Pelle Voigt siger, at det psykologisk vil have betydning, at et flertal i folketinget markerer vilje til at hjælpe lejerne, såfremt de lider tab. Jeg må forstå det sådan, at fru Ingerlise Koefoed og hr. Pelle Voigt går ud fra, at lejerne vil lide tab. Er fru Ingerlise Koefoed og hr. Pelle Voigt ikke enige med mig i, at hvis selskaberne har disponeret lovligt og efter reglerne, så vil lejerne ingen tab lide? Og omvendt: hvis lejerne lider tab, er det så, fordi der ikke er disponeret i overensstemmelse med reglerne? Jeg må altså spørge fru Ingerlise Koefoed og hr. Pelle Voigt, om de på forhånd går ud fra, at der ikke er disponeret efter reglerne.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):